

## ПИСМЕНА ЗАЩИТА

от Невена Станчева

УВАЖАЕМИ СЪДИИ,

Към 20.06.2026 дело № 11677/2021 е обявено за решаване. Решението по гореописаното дело ще бъде **нищожно, незаконосъобразно и неправилно** поради факта, че решаващият касационен съдебен състав е **незаконен и некомпетентен** поради следните причини:

11 касационен състав на АССГ (Веселина Женаварова, Георги Тафров, Людмила Коева) **не си направи отвод**, след като такъв беше аргументирано поискан от десетки жалбоподатели. Беше ясно изразено обосновано съмнение в безпристрастността на съдебния състав. В такъв случай законът и задължителната съдебна практика задължават съдебния състав да бъде отведен. Това не е сторено и представлява сериозно процесуално нарушение, което би опорочило крайния съдебен акт, независимо от неговия диспозитив. Оттук следва, че Решението по дело № 11677/2021 ще бъде нищожно. От актовете на този съдебен състав ясно личи неговата пристрастност: в определение № 11705 от 11.05.2026 съдът отхвърля искането за експертиза дали има вирусен изолат в България с аргумента, че СЗО се е била произнесла вече по този фундаментален научен въпрос. Това е дълбоко невярно – СЗО не е компетентен български властови орган, който да взема решения за издаване на заповеди за локдаун и противоепидемични мерки. СЗО е частна организация, спонсорирана от Бил Гейтс. Този факт сам по себе си показва, че съдът не разполага с необходимата правна компетентност и знания и следва да бъде отведен!

Отделно от това, аргументът на съда, че СЗО се *„била произнесла по някакъв научен въпрос и затова не следва да се назначи експертиза“* е напълно погрешен и неотнормен към искането за назначаване на експертиза, тъй като **НЕ** СЗО, а МЗ следва да извърши пълно и главно доказване на основанието за издаване на заповед № РД 01-890/3.11.2021. Един наистина юридически компетентен съдебен състав би следвало да е наясно с този факт. В тежест на ответника МЗ е да докаже наличието на вирусен изолат и законосъобразността на процесната заповед. Това не беше сторено въпреки нашите многобройни настоятелни искания по въпроса.

Съдебният състав **неправилно** посочва, че искането да бъде представен документ за изолиран вирус на ковид в българска лаборатория е *„доказване на отрицателен факт“*. Това е дълбоко погрешно становище. Искането за представяне на документи, че в България има вирусен изолат на ковид, цели доказването на положителен факт. В хода на делото бяха представени две

писма от МЗ, че в България няма вирусен изолат. Отделно от това от Мадлен Кирчева и Невена Станчева бяха депозиран доказателства, че в нито една страна в света не е получен вирусен изолат на ковид. Това ясно показва, че „заразяването“ е ставало по друг начин, а не чрез вирус *per se*. В кориците на делото се съдържат доказателства, че „заразяването“ е ставало посредством разпръскването на нано-аерозоли. Това не са „мнения“, както сочи съдебният състав, а реални факти, почиващи на направени изследвания. Съдебният състав отказа преглеждането на видео материалите, представени в настоящото дело, с което по същество **прикрива престъпление**, тъй като ако в хода на делото бяха прегледани исканите видео-материали, в присъствието на представител на прокуратурата, това щеше да съставлява законен повод за образуване на досъдебно производство по смисъла на чл. 208 т.4 от НПК.

С гореописаните си действия съдът на практика отказва да осъществи обективно съдебно дирене, с което възпрепятства изясняването на въпроса от **фактическа страна**. Ако беше назначена експертиза и беше показано, че заповедта е издадена без да има данни за наличие на вирусен изолат, то тогава процесната заповед се явява **незаконосъобразна** по смисъла на чл. 75 от АПК и чл. 63 от Закона за здравето. Това действие на съда по същество представлява **отказ от правосъдие**.

Прави впечатление, че мнозина от жалбоподателите нито бяха надлежно призовани, нито получаваха съдебните актове на посочения от тях адрес за кореспонденция.

Съдът отказва да сезира Конституционния съд с искане да се произнесе по въпроса дали Решението на Народното събрание от 13.03.2020 за обявяване на извънредно положение е конституционносъобразно. Самият съд в свое определение посочва необходимостта от изясняване на този въпрос предвид генетичната връзка между Решението на НС и процесната заповед на МЗ. По този начин съдът си самопротиворечи. Нещо по-лошо: съдът отказва да изясни въпроса от правна гледна точка. Фактите са следните: Народното събрание гласува обявяването на извънредно положение на 13.03.2020 без да има наличие на вирусен изолат, без да има достъчно на брой „заразени“ и без каквито и да е правни основания. Според европейското и българското законодателство за да се въведе извънредно положение трябва задължително да се посочат **мотивите и срокът**, за който се въвежда това извънредно положение. Това не беше сторено. С Решението на НС от 13.03.2020 бяха нарушени правата на всички български граждани по чл. 57 ал. 3, чл. 29, чл. 31, чл. 37 и чл. 39 от Конституцията. Мнозина български граждани, които изразиха мнение, противоречащо на вирусния наратив, бяха преследвани от прокуратурата, а който не носеше маска или не спазваше карантината, беше глобяван и наказван.

Така наречената „извънредна епидемична обстановка“ по реда на чл. 63 на Закона за Здравето, през 2020 г., **наруши грубо не само Конституцията и**

**законите на страната, но и международните конвенции приети и ратифицирани от Народното събрание.** Този законодателен абсурд, взривява фундамента на демокрацията, доколкото прехвърля напълно противоконституционно неотменими правомощия на Народното събрание на Министерския съвет и още по-лошо, на Министъра на здравеопазването, който със заповед, която **дори не е нормативен акт** и даже не се публикува в „Държавен вестник“, получи правото да отменя и ограничава принудително неотменими човешки права и граждански свободи. В продължение на три години виждахме безконтролното прилагане на репресивни мерки по **псевдомедицински причини** от страна на едно – единствено длъжностно лице, по явно външни указания от СЗО.

Нарушенията на основните принципи на правото се изразяват в следното:

Според Конституцията, чл. 84 т. 12, извънредно положение се обявява само от Народното събрание (когато не заседава от президента, чл. 100 ал. 5, но с последващо одобрение от парламента). Следователно създавайки Конституцията, законотворците ясно са имали предвид, че такива важни правомощия следва да се предоставят само на висшия представител на суверена и изразител на народната воля – Народното събрание.

Съгласно чл. 15 от ЕКЗПЧОС (Европейска конвенция за правата на човека и основните свободи) при извънредни обстоятелства страната може да предприеме действия, освобождаващи я от изпълнението на нейните задължения по тази конвенция, но само дотолкова, доколкото положението го налага и при условие, че тези действия не са несъвместими с другите ѝ задължения по международното право. При това е длъжна да предостави на Генералния секретар на Съвета на Европа пълна информация относно предприетите действия и породилите ги причини. Тя също така е длъжна да информира Генералния секретар на Съвета на Европа **за датата на прекратяване на тези действия** и на възстановяване прилагането на разпоредбите на тази конвенция в пълния им обхват. **Това не беше направено в тези три години.** Ето защо настоящият 11 касационен съдебен състав е длъжен да сезира Конституционния съд с искане за да се произнесе по повдигнатия от жалбоподателите преюдициален въпрос. Самият факт, че съдът отказва това, показва неговата некомпетентност и пристрастност.

Има официален отговор на МВнР, че България не е предприела процедура по нотификация за дерогиране на части от Конституцията пред Съвета на Европа. (Отговор на МВнР по запитване № ЗДОИ-15/09.04.2021 г.)

Следователно всякакви и всички ограничения и отмяна на човешки права и граждански свободи, са се **случили незаконно**, неконституционно и в противоречие с международни договори, които съгласно чл. 5 ал. 4 от Конституцията са част от вътрешното право на страната и имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат.

Освен това, Законът за извънредното положение е приет в Народното събрание по предложение на Министерския съвет. Но самият МС е нарушил своя устройствен правилник при разглеждането на предложението за въвеждане на извънредно положение и **не е провел гласуване по него**. С това е нарушен чл. 45 ал. 2 от Устройствовия правилник на Министерския съвет и неговата администрация, изискващ гласуването и приемането на решенията и актовете на правителството да става с общо съгласие или поне с обикновено мнозинство. По този въпрос изобщо не е проведено гласуване, видно от официалната стенограма от заседанието на МС, получена по ЗДОИ.

Във времето на двата мандата на президента Румен Радев, той назначи 5 служебни правителства считано от 2017 г. досега.

Всички тези състави на МС са назначени в нарушение на член 109 от Конституцията, изискващ членовете на Министерския съвет да полагат пред Народното събрание клетвата по чл. 76 ал. 2. Изискванията на тези членове от Конституцията са императивни и не подлежат на тълкувания.

**Всички тези министри и министър-председатели от петте служебни правителства не са полагали такава клетва пред Народното Събрание.**

Процесната заповед № РД 01-890 от 3.11.2021 е издадена от Стойчо Кацаров, **който не е положил задължителната клетва**, което го прави **некомпетентен** орган на властта, поради което заповедта е **нищожна**. При липса на положена клетва пред Народното събрание, министрите и министър-председателите не могат да встъпят в длъжност и са нелегитимни, а всичките им актове са нищожни, доколкото са издадени от неоправомощени по Конституционния ред органи на властта. Същото важи и за актовете на Министерския съвет като колективен орган на управление.

Има вече създаден такъв прецедент при избора на съдия Венета Марковска за член на Конституционния Съд, при който тогавашният президент Плевнелиев напусна залата и тя не можа да положи изискуемата клетва и съответно не встъпи в длъжност. Въз основа на Решението на НС от 13.03.2020 и „заповедите“ на здравния министър бяха въведени **тестовите и ваксините**. За тестовите се доказва, че са инструменти за кражба на ДНК, а за РНК ваксините към настоящия момент постъпват доказателства, че причиняват **рак и миокардит**. Срещу българските граждани беше извършено престъплението **геноцид**, както многократно адв. Данчо Стоянов подчерта в о.с.з.

Всички тези факти, обстоятелства и аргументи сме изложили подробно пред съда в наши изрични искания. Нито едно от нашите доказателствени искания не беше уважено. Поради тези причини евентуално Решение на този съдебен състав ще бъде **нищожно, неправилно и незаконосъобразно**.